

munernes Kassevæsen ikke skarpere har præciseret dette, men endog direkte har tilkendegivet Amsraadene, at man fra Ministeriets Side intet har at erindre imod, at de i Lovgivningen bestemte Frister overskrides. Ministeriet har i dette Cirkulære stærkt indskærpet Sogneraadsmemberne deres økonomiske Ansvar og paalagt Sogneraadets Kasserer eller Formand at føre Regnskaberne nøjagtigt og omhyggeligt, noget, der kun kan være al mulig Grund til at indskærpe. Men naar man saa tillige kræver Bogholderiet udvidet, ikke længere vil nøjes med Kassebogen alene, men anser det for nødvendigt, at der i større Kommuner tillige føres en Hovedbog, forekommer det mig, at der er en Mangel i Cirkulæret. Der burde samtidig have været givet Sogneraadet Ret til uden Amsraadets Samtykke at forhøje de fastsatte Beløb til Medhjælp til Formanden for Regnskabs Førelse. Det er i Virkeligheden et meget ringe Vederlag, der uden Amsraadets Samtykke kan ydes for det efterhaanden overordentlig betydelige Arbejde, der er forbundet med at administrere en Sognekommune, og det er et Spørgsmaal, om det ikke vilde være god Økonomi for Kommunerne at byde Formanden og Kassereren en ordentlig Løn for deres Arbejde. Den højtærede Indenrigsminister har fundet Anledning til at indskærpe Sogneraadene ved Valg af Formand at vælge en Mand, hvis økonomiske Stilling ikke er en saadan, at han fristes til Misbrug af de ham betroede Midler. Ministeren mener formodentlig hermed, at det skal være en velsitueret Mand. Bortset nu fra dette, at det ofte kan være svært at afgøre, om en Mand er økonomisk godt stillet eller ikke, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at en Mands Hæderlighed jo ingenlunde kan maales med hans Sparekassébogs Størrelse. Vi har i disse Aaringer set adskillige Eksempler paa det modsatte, og Ministeren burde egentlig, synes jeg, have forskaanet de nuværende Sogneraad for den Fornærmelse, som ligger i den gamle Højremisters Ord fra 1890, Ord, som nu er gjort til Ministerens egne. Til Gengæld burde Ministeren, næst efter at indskærpe Sogneraadsmemberne deres Pligter og Ansvar, have draget Omsorg for, at der ydes et ordentligt Vederlag for Udførelsen af det kommunale Regnskabsarbejde, saaledes at de paagældende kunde have Raad til at ofre den Tid, der er fornøden, for at Arbejdet kan blive udført med den Omhu og den Nøjagtighed, som mere end noget andet forebygger regnskabsmæssig og kassemæssig Uorden.

Harald Jensen: Jeg vil gerne begynde med nogle Bemærkninger om de Former, der raader ved Uddelingen af Højskoleunderstøttelser. Som bekendt understøttes Højskolerne paa to Maader, dels gennem direkte Tilskud til de enkelte Skoler fra Statskassen, dels gennem personlige Understøttelser, som gives de enkelte Elever; det er særlig de sidste Understøttelser, jeg vil gøre et Par Bemærkninger om. Paa de Skemaer, som benyttes, naar man skal ansøge om Understøttelse, er det anført, at unge Mænd, som ønsker at komme paa Højskole til November — den 3. November begynder Skolerne almindeligvis —, maa søge Understøttelse inden 1. Juli, og de unge Piger, som tænker paa at komme paa Højskole om Sommeren, i Maj Maaned, maa søge Amsunderstøttelse inden 1. Januar. Det er overordentlig lange Frister, der her gælder, og disse Frister tager i Virkeligheden kun Sigte paa de Erhvervsforhold, som raader i Landbruget, hvor det jo er saadan, at de unge Mænd og de unge Kvinder skifter Plads til Skiftetiderne. De er saaledes i Stand til flere Maaneder i Forvejen at træffe Bestemmelse om, hvorvidt de vil paa Højskole eller ej; deres hele Erhvervsforhold er af den Karakter, at de har forholdsvis let ved at bestemme sig i Forvejen; selv om det skal være 5 eller 6 Maaneder i Forvejen, spiller det ingen Rolle, for de følger Skiftetiderne. Ganske anderledes er det for Ungdommen i Byerne. Der er ingen faste Skiftetider for Ungdommen i Byerne, og det er saare vanskeligt for en ung Mand, som har Lyst til at komme paa Højskole, at træffe Bestemmelse herom et halvt Aars Tid i Forvejen. Han ved ikke, hvordan Arbejdsudsigterne for ham ligger; han er maaske netop paa den Tid, da der skulde søges, kommet ind i et Arbejde, som maaske kan være midlertidigt, maaske langvarigt; han er ganske ude af Stand til at skønne over, hvorledes det vil ligge for ham til den Tid, da Skolerne begynder. Det fører med sig, at Arbejderungdommen og anden Ungdom i Byerne er saare vanskeligt stillet med de Frister, der nu er sat for Ansøgningerne om Understøttelse til Højskoleophold.

Jeg tror derfor, at man under Hensyn til hele den Stilling, Højskolerne i Øjeblikket staar i, med den svigtende Tilgang og med de vanskelige økonomiske Forhold, fra Administrationens Side bør tage Hensyn til, hvorledes Erhvervsforholdene ligger i Byerne, og ændre de Frister, der nu gælder for Ansøgninger om Højskoleunderstøttelser. Der er ganske vist paa Foden af de Cirkulæ-